

קובי יורלביץ, סרן צנחנים (מל). אינו מוכן לעבור על החוק כדי להשאיר את המיסעדה פתוחה. הוא תפעלי העסק האחרים, מבקשים היתר חוקי לפתיחת המיסעדה כל שעות הלילה.

"לא יכול להיות", הוא אומר, "שבועי כל-כך גדולה לא יהיה אפילו מקום אחד שפתוח כל הלילה. באופן חוקי, אני מתכוון. זהו צורך של אנשים. קבוצה גדולה לא מאד מהם, שהעירייה מכרחה לספק להם אותו. בדיוק כמו חינוך בבתי-ספר או תמיכה במזיאון."

השכנים הביעו תמיכה

דבריו של קובי מודגשים ביתר תוקף משום שמיסעדת באבא היום, מתווה את מוקד חיי הלילה של העיר תל-אביב. מייד עם העברת הבעלות על המיסעדה ושינוי המראה החיצוני שלה, היא הפכה צומת העושר שבעלי המקום לא נכנעו לשוטרי המרחב, תרמה גם היא.

החל משעת חצות אפשר לראות אצל באבא את כל מי שתוא משהו. ציירים, סופרים, שחקני-אטרון, אנשי רדיו וטלוויזיה, כולם באים לחיפוש עם כולם, לראות ולהיארות, לאכול ולשתות. לסגור את הלילה.

לחגיגות שעורכים במיסעדה כבר יצא שם-דבר, הגדולה שבתן עד כה נערכה דקות אחדות אחרי שפסטיבל שירי-השלוש

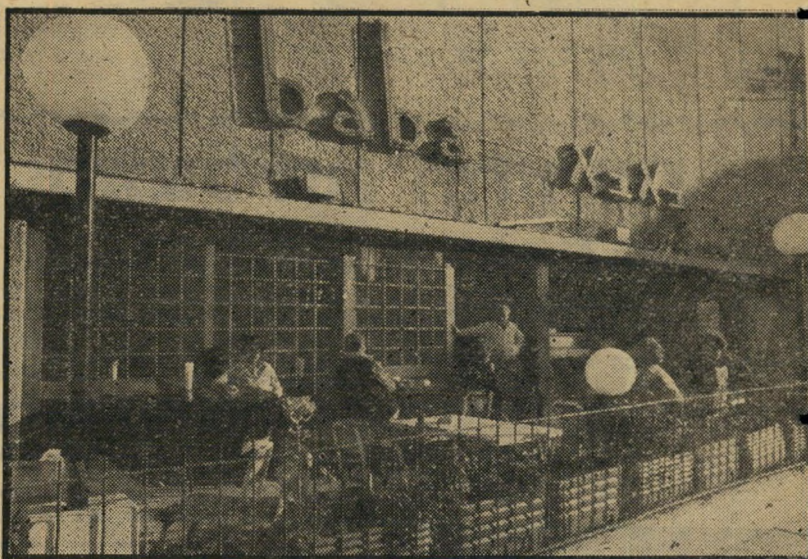
עדה מבעליה הקודמים, כבר הכירו את המצב. השלושה ידעו שכדי להשאיר את המיסעדה פתוחה בשעות הלילה מאוחרות, מבלי שייענשו על כך, הם יצטרכו להיכיל את כל מישטרת תל-אביב — חנינם אין כסף. השלושה התנגדו לרעיון, היה להם ניסיון קודם עם דרישות כגון אלה. אבל מן העבר האחר — זה של העולם התחתון.

כאשר פתחו השלושה, בתחילת '75, את הנייג'ו. באר השוכן מול המיסעדה, היה הפרוטקשן שם-דבר של בעל עסק נאלץ לעמוד מולו. פתיחה של באבא, באותם ימים, הומינה סחיטה מבעלי-אגרוף, שיבקשו לסחוט מן הבעלים דמי-חסות. בעלי הנייג'ו, עמדו בכך בכי-כבוד. אף לא אגורה אחת שלמה לבעלי האגרוף.

מה שגילתה ועדת שימרון

הבעלים החדשים של באבא אינם מוכנים שמישטרת מרחב הירוקן תיקח את מה שמנעו מאנשי העולם התחתון. גם אחרי שאחד מהם, בוקי שגרטן, הוכה על-ידי שוטר, מה שלא קרה קודם-לכן, לא נכנעו. לעזרתם גייסו את עורך-הדין מנחם רובינשטיין, המגיש בימים אלה בג"ץ נגד עיריית תל-אביב ומישטרת מרחב הירוקן, שיתבקשו להסביר מדוע לא ייתנו למיסעדת באבא היתר להישאר פתוחה.

רק רגע! מבקש גדי בן-חרוז, מבאי המקום הקבועים. הסיבה: רצונו במנוחה, מבלי להיות מופרע על-ידי המצלמה. גם גדי נהג לבקר בבאבא קודם להחלפת הבעלים, אך אז היה בא לעיתים נדירות בלבד.

בלילה מלא המקום מפה לפה, בכל פינה אפשר למצוא זוג או חבורה. השלט שמעל לדפק ניתלה בליל השימחה הגדולה, אחרי שפסטיבל שירי השלום בכיכר מלכי ישראל הסתיים ורבים מן החוגגים הגיעו אל באבא, להמשיך את החגיגה. ציירי השלט, מיכאל דודו טרטקובר, תלו אותו על קיר הקפה לקול תשואות האורחים.

ביום יושבים הלקוחות של באבא גם על המירפסת. הקהל שמגיע לשם בשעות הצהריים, שונה מן הקהל הלילי — השקט שמאפיין את המקום עד לשעות הערב המוקדמות, הוא רק אקדמיה לחגיגות הקרבות ובאות. בשעות היום אין שוטרי המרחב מגיעים למקום. עד לפני חודשים אחדים הם נהגו לבוא גם בצהריים.

עיריית תל-אביב, הבטיחה לבוחריו שאיזור הנמל הישן יהיה איזור הבייליים לאנשי תל-אביב. למרות זאת, יש עשרות בעיות לבעלי מקומות הבייליים שם. הקשה שבאלה היא צו הסגירה המוקדמת. לדיברי אנשי מחלקת הרישוי בעירייה, אין ניתנים רישיונות לפתיחה מאוחרת כדי שלא לפגוע במנוחת האורחים העמלים. כדי שלא לפגוע במנוחת אותם אורחים, קיבל עורך-הדין מנחם רובינשטיין, נציגם של בעלי באבא החדשים, מיכתב שבו מאשרים כל דיירי הסיבה את שביעות-רצונם מדרך ניהולה של מיסעדת באבא ומן הבאר הסמוך לה. כן מצויין כי מיכתב שאין לאורחים התנגדות לפתיחת המיסעדה על לשעות הבוקר. למרות זאת לא ניתן הרישיון.

בכיכר מלכי-ישראל הסתיים. או הגיעו כל מארגני הערב לסיים את החגיגה אצל באבא. החגיגה הסתיימה בשעות המוקדמות של הבוקר למרות ביקורי המשטרה. שני שוטרים שצמדדים מול המיסעדה

24 שעות ביממה, כמו שהיה קודם-לכן. למעשה אין בתל-אביב היתר חוקי לפתיחת מקום בילוי אחרי שעת חצות, כל בעל עסק שמבקש להישאר פתוח מאוחר יותר, חייב להצטייד ברישיון מיוחד. רישיון כזה מקנה לו שעת פתיחה נוספת אחת בלבד. כלומר, עד שעה אחת בלילה. יש באיזור תל-אביב בעלי-עסקים הממתנים להיות כזה כבר יותר משלוש שנים.

עיריית תל-אביב עצמה יכולה להילחם בשוטרים, אילו רצתה בכך. אילו אישר אנשי מחלקת הרישוי רישיונות לפתיחה עד הבוקר, היו יכולים למנוע בכך את התנפלותם של שוטרי המרחב על בעלי העסקים באיזור.

רק שני שוטרים שצמדדים מול המיסעדה

למרות זאת אפשר לראות את מועדון הלילה קקטוס, שברחוב ירמיהו, פתוח עד הבוקר. גם למרתף היינות בודנה, אפי-שר להגיע אחרי שתיים בלילה ולשתות שם עוד שעה ארוכה.

אבל עיריית תל-אביב אינה מתעניינת בנושאים כאלה. העובדה שהיא חייבת לספק את צרכיו של כל אזרח, גם אם זה מקום לביילוי בשעת-לילה מאוחרת, אינה מזוהה להם. ראש העיר, שלמה להט, עסוק בוויכוח עם שר האוצר, אחרי שזה האחרון אמר בפומבי: "להט אינו מרעמד לקדנציה נוספת בעיריית תל-אביב". כשיסתיים הוויכוח יוכל אולי להט להיות מרעמד הליכוד לראשות עיריית תל-אביב. אראז הוא יצטרך לבחוריה.

סכומי הרווחות שמקבלים בעלי העסקים המשאירים את עיסקיהם פתוחים אחר-השעה הקבועה בחוק, נעים בין 2500 ליריות ל-5000 ל"י. אין אף בעל עסק אחד בתל-אביב היכול להרשות לעצמו לשלם דו"חות כאלה לילה-לילה. אם מקר-מות כמו הקקטוס ובודנה היו מקבלים דו"חות משוטרי המרחב בגלל שעת פתיחה מאוחרת, העסק לא היה משתלם להם. מקומות אלה מרשים לעצמם להישאר פתוחים רק מפני שאינם אינו אמר להם מתי לסגור את הדלתות, או מסיל עליהם קנסות.

אבל עיריית תל-אביב אינה מתעניינת בנושאים כאלה. העובדה שהיא חייבת לספק את צרכיו של כל אזרח, גם אם זה מקום לביילוי בשעת-לילה מאוחרת, אינה מזוהה להם. ראש העיר, שלמה להט, עסוק בוויכוח עם שר האוצר, אחרי שזה האחרון אמר בפומבי: "להט אינו מרעמד לקדנציה נוספת בעיריית תל-אביב". כשיסתיים הוויכוח יוכל אולי להט להיות מרעמד הליכוד לראשות עיריית תל-אביב. אראז הוא יצטרך לבחוריה.

בחקירה שמנהלת היום ועדת שימרון בנושא הפסע המארגן, עולים מפעם לפעם גם מקומות אלה, מתברר, לפי הנאמר בוועדה, כי הבודנה הוא מקום ריכוזם של אנשי היחידה המרכזית (המל"דור), ואילו הקקטוס נעזר בקישורי-מישי-סחה כדי להישאר פתוח עד הבוקר.

תיאור מצב כך נראית המיסעדה של באבא בשעות הלילה המאוחרות. קבוצת אנשים עומדת ליד הדלפק. אחרים מסתובבים בין השולחנות. אחדים יושבים לבד או בחבורות, הכל על בסיס של משקאות. רק שתי הניידות העתירות להגיע, יפורו את האנשים וישלחו אותם לרחובות.